

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 41. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Lamberto Duce Spoletano consilia communicaret.

Sæculum IX.
A. C. 876.

§. XLI.

Concilium Romanum.

Quamvis causa Ecclesiæ Torcellensis in Concilio Ravennatensi, anno octingentesimo septuagesimo quarto celebrato, finita videri potuisset, nihilominus non eam, quam par erat, obedientiam Petro Episcopo Gradeni & Territorii Veneti Metropolitanæ Suffraganei ejus præstabant. Unde ille secundo Romam venit, querelas apud Pontificem moturus. Ergo Pontifex Concilium convocare statuit, quod ex ejus Epistolis ad diversos Episcopos datis dispicimus. Dominico, circa cujus electionem versabatur controversia, scripsit in hunc modum: *Quia fama crebrescente Torcellensem Ecclesiam invasisse dicebaris, semel & bis citavimus te, ut Romam venires, ubi causa, præsentibus Petro Gradeni Metropolitana tuo & Episcopis ejus Suffraganeis, fuisset examini subjecta, & te condemnassemus, nisi precibus Ursi Ducis dandum aliquid existimassemus. Idcirco jam te tertio vocamus, jubemusque, ut Romam ad Concilium nostrum decima tertia Februarii celebrandum venias. Alios duos Episcopos Felicem & Petrum Pontifex increpat, quod Metro-*

*Sup. n. 29.
ep. 25.*

Hist. Ecclesiast. Tom. XII. P p poli-

Sæculum IX.
A. C. 876.

politam suam Romam proficentem comitati non fuissent, atque ad partes Adversariorum defecissent. Dominico Olivoletano Venetiis & Leoni Capreni præcipit, ut ibi permaneant. *Sic enim, inquit, ceteris ad Concilium hoc venientibus, absentium officium in omnibus, quæ ad Ministerium Episcopale pertinent, supplebitis.*

ep. 17. Simul Papa ad Ursum Ducem Venetorum dedit Epistolam in hæc verba: *Promiseras, Romam te missurum, Dominicum, qui se Episcopum dicit, cum tuo filio, ad definiendam causam Petri Episcopi Gradensis; sed fidem sefellisti. Interim Petrus Episcopus ad nos venit, nullo Suffraganeorum comitante. Hinc Dominico præcipimus, ut Romam veniat, & ne dicat, se sine Episcopis venire non posse, duos eorum advocavimus Felicem & Petrum; sic causa illis præsentibus, quibus satis cognita est, definietur. Vocavimus etiam Archidiaconum Torcelensem, Abbatem Altinensem ceterosque viros ad hæc agenda necessarios. Ideoque hæc tibi significamus, ut Principum Christianorum more eos ad iter suscipiendum subsidiis adjuves.*

Ep. 25. Hæ quatuor Epistolæ prima Decembris anno octingentesimo septuagesimo sexto datæ. Easque Papa ad quemdam Episcopum, nomine Deltum, cujus fidem per-

perspectam habebat, direxit cum mandatis; has redderet, ad quos datae erant, easdem Torcellae praesentibus Clericis populoque recitari, ad effectum deduci, quantum ipse posset, curaret, & omnium actorum rationem sibi deinde perscriberet.

Concilium Romanum, ut constituerat Pontifex, anno 877. celebratum quidem; sed Episcopi Dominii Veneti non venerunt, nec quidquam aliud de hoc Concilio nobis superest, quam Acta, quibus Electio Caroli Imperatoris confirmatur; cujus rei causa non alia fuisse videtur, quam quod Carlomannus Caroli Calvi nepos Rex Bavariae huic electioni adversaretur, & Italiam sibi subjicere cogitaret.

Miserat vero Carolus mense Februario hujus anni Romam Adalgarium Episcopum Augustodunensem, qui hoc Concilium haberi curaret. Porro Acta, quae habemus, in fronte exhibent amplissimam Papae Allocutionem in laudem Caroli Imperatoris concinnatam, iisque, quae Nicolaus & Hadrianus Pontifices contra hunc Principem scripserant, & rerum illo tempore gestarum veritati, parum consentaneam. Inter alia Joannes Papa de Carolo dicit: *Et quia scimus, id ipsum revelatione caelestis Nicolao Papae fuisse manifestatum, nos eum ex consilio Episcoporum Fratrum*

Saeculum IX.
A. C. 877.

Ann. Fuld.
876. 877.
Bert. 877.

Electio Caroli confirmatur.

Pp 2 nostre

Sæculum IX. nostrorum, ceterorum Ecclesiæ nostræ
 A. C. 877. Clericorum, Senatus, populique Romani
 elegimus, & pro more veteri ritu solemniter
 per unctiōem exteriorē, quæ unctiōis
 interioris a Spiritu Sancto collatæ signum
 est, ad Dignitatem Imperialem eveximus.
 Non ille in Solum se ipsum intravit,
 nec malis artibus ad summum fastigium
 pervenit; nos eum Imperatorem popose-
 mus & exoptavimus. Unde rogo vos,
 Fratres mei, ut in hoc conventu electio-
 nem ejus renovemus, & confirmemus. E-
 piscopis respondentibus, id ipsum sibi
 probari. Papa Decretum quo confirma-
 batur Electio, anno superiore, Indictio-
 ne nona, facta, pronunciavit, & addidit:
 Si quis huic Electioni, quæ procul du-
 bio a Deo est, adversari voluerit, ana-
 themate feriatur tanquam Dei & Eccle-
 siæ hostis. Perniciosi consilii Auctores
 aut Fautores, publicæ pacis perturbato-
 res, ministri Diaboli, Ecclesiæ & Repu-
 blicæ hostes habeantur. Si viri Eccle-
 siastici sunt, deponantur, & anatHEMA-
 zentur Laici. Ita Censuræ & pœnæ spi-
 rituales, quibus nihil magis sanctum, ni-
 hil magis terribile habet Ecclesia, in ne-
 gotio mere politico adhibebantur. Adal-
 garius Carolo Imperatori hujus Conci-
 lii exemplar tanquam maximum Papa-
 donum attulit. Attamentantis commi-
 nationibus non obstantibus Carloman-
 nus

nus Rex cum valido exercitu in Italiam venit. Sæculum IX.
A. C. 877.

§. XLII.

Saraceni ad portas Urbis.

Interim Papa vehementer instabat, ut Carolus Imperator exercitum mitteret, repellendis Saracenis parem, atque, ut id citius impetraret, ad eum iterum duos Episcopos misit, Petrum Forosemproniensem, qui anno superiore in Francia fuerat, & Petrum Sinigallensem. Epistola ad Imperatorem, quam ferebant, secunda die Februarii anno octingentesimo septuagesimo septimo data est, in qua Papa loquitur in hunc modum: *Pauci, qui de populo in civitate supersunt, cum extrema paupertate luctantur, foris omnia vastata & deserta. Dei hostes illi agros depopulantur, jamque amnem, qui Tibure Romam devolvitur, ubi ripæ custodiri non possunt, superant, & in Territorio Sabinensi locisque vicinis grassantur, Ecclesias & Altaria destruunt, captivos multos abstrahunt, diversis tormentis Presbyteros & Sacras Virgines perimunt, toti circumquaque populo perniciem asserunt. Memineris igitur, quanti labores & jurgia nobis sustinenda fuerint, ut tibi Imperium assereremus, ne si nos in desperationem conjeceris, ad alia & tibi noxia consilia convertamur.*

Pp 3

Nam